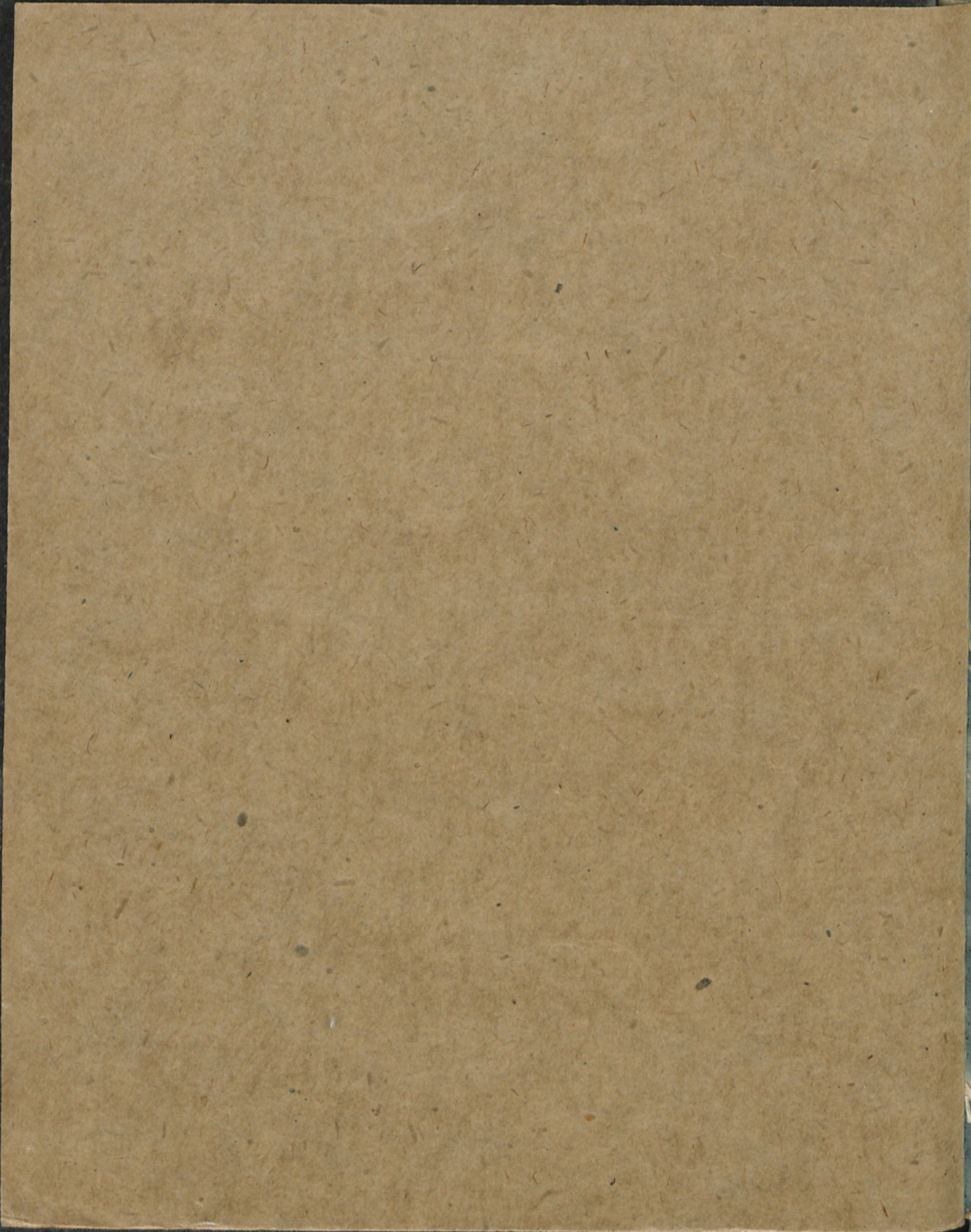

V C
2940

h. 24, 16 Q. XXIV, 18.

Vc
2940

EXEQVIÆ
ILLVSTRISSIMO
AC POTENTISSIMO
Principi ac Domino, Domino A
VGVSTO, Duci Saxoniae,
Electori &c.

HABITÆ

IN ACADEMIA
VVITTEBERGENSI,

A

Iohanne Maiore D.

VVITTEBERGAE,
Ex officina Cratoniana 1586.

EXEQUIA
POTENTISSIMO
HABIT
IN ACADEMIA

SI quis tam rigida sit mente, quod asper a-
morem

Improbet in nostros, nosque dolere
vetet:

Quasque hominum cordi flammam Deus indidit, au-
Hic homines aufert, & mouet arma Deo. (fert:

Est pietas, mentes aliena morte moueri,
Et patris patriæ fata dolere suæ:

Et conferre preces ut idonea membra reponat,
Et spacia his vitæ præbeat ampla Deus:

Quorum consilijs ac more hæc vita iuuetur,
Ut doctrina Dei proferat alma gradus,

SI tamen ex vita, velut ex statione, vocantur:
Ut nihil in toto permanet orbe diu;

Tunc suus & iusto debet modus esse dolori;
Quò subeant, nisi quòd coelica regna petant?

Quâ, quid sit sapere, & doctrinæ fontibus uti,
Percipiunt dociles ex sapiente Deo,

SUNT igitur nobis, sunt, argumenta doloris,
Orba quòd AVGVSTI funere turba sumus:

Et tam magnifico vultu priuamur: & usu
Munifico: & caro pignore patre carent.

In situs urget amor casu lugere regentis,
Quodque oculis tantum mors rapit atra decus.

Durior & scopulo, & testa magis aridus ille est,
Cui pia non tali lacryma morte fluit.

SIT tamen hic luctus modus, ut parere velimus,
Nec fremitu iustum sollicitare Deum,

simio

A 2

Hoc

Hoc mortis solamen habe; quòd luce fruantur
Qui te nate DEI voce, fideq; colunt,
Illa luce equidem sub consuetudine CHRISTI
Quid terra, aut cœlo dulcius esse potest?
SED memor exactæ virtutis imago tenenda est,
Debet & in chartis fera sub ora vehi.
Si mihi non, quas esse velim, sunt carmine vires:
Ut de tam magno nomine verba feram:
Impedior luctu; veniam des mente benigna;
Interea studium consule quæso boni,
Si tenuis dolor est, facile sua verba sequuntur;
In magnis curis nemo disertus erit.
Exequar Augusto supremi munus honoris;
Officium, dictat carmina: scribit amor.
SED quia de magnis rebus sine numine magno
Christe tuo nec res, nec bona verba fluunt:
Verbaq; facturum domini de morte potentis
Deficiunt nerui, voxque dolore cadit:
Tu mortis domitor mihi res ac verba repone,
Ne mea consilijs vox sit iniqua tuis,
Mortis enim ad vires virusq;, ex morte requiram
Fomenta ac oleum, præsidiumq; tua.
Vulnus & inflatum nobis ex morte regentis
Leniri poterit non nisi morte tua.
Scilicet, ut per te statuamus viuere cœlo
Christe tua mortem qui subiêre fide,
Neino fit à culpa, & fati communibus exors;
Sed nec culpa pijs, nec sua fata nocent.

Omnia

Omnia mors Christi soluit; nil restat agendum
Quàm precium hoc aptet quòd sibi quisq; fide.
PVLPIA sed scandens ut fecit vota Pericles,
Ne ratione carens excidat ore sonus:
Sic opus est operæ in partes accersere Christum
Diuite qua vena prouida verba fluunt.
Nam mihi qui dulces fons Pegasis ædedit undas,
Hei mihi quàm salsas nunc mihi præbet aquas?
Ac ut Alexandri statua in sudore notabat
Quòd laudes huius condere sudor erit:
Sic ubi res gestas Augusti euoluere mens sit:
Sudor erit Vati, curaq; multa suo.
Vtq; inter lacrymas prior, ac suspiria sedit:
Vt Flaccus lacrymæ sit, gemitusq; Maro:
Sic gemitu & lacrymis Augusti prosequar umbram,
Quo paci ac studijs facta sit umbra bonis. (est;
Res grauis est, fateor; sed nil graue præside Christo
Si Maro non versu sum: prece Maior ero.
Nemo quidem querulis fert res in pristina dictis,
Aut fato functos carmine tollit humo:
Sed si fons pietas est, virtus vnde resultat:
Gratia pro meritis ex pietate fluit.
Huic operam ô Vates date, quos complexus amore
Præcones meriti censuit esse sui.
Huius ab officio res floruit integra regni,
Iusq; suum obtinuit Pax, Themis, atq; Fides.
Vtq; magis me flere iuuet; stimulum adijcit acrem
Quæ volucris plorat nuntia Veris Iryn.

Si volucrum in sensu gratæ virtutis imago est:
Vult Deus accepti nos meminisse boni,
Sed non vis lacrymas, quibus es iam liber, inanes;
Sed repetis gratæ carmina mentis opus.
Carminis officium tibi pro virtute rependam,
Et faciã ad cineres annua vota tuos.
Nec lux ulla tui immemores, ulla arguet ætas,
Carmina, virtuti præmia semper erunt.
Ut cui per vitam pietas dux esset; eidem
Sit laus post mortem non moritura comes.
Laude feram extinctum, nec lædam carmine viuos;
Illud enim fidei est, hoc pietatis opus.
Nec veterum in cæris consumam tempus, & ortu:
Non est conueniens luctibus iste labor.
Nam fomenta dolor, non ornamenta requirit;
AUGVSTVM intueor, non aliena sequor.
Facta referre patrum, quàm niti sanguine, præstat;
Virtus cuique sua est, non aliena, decus.
Ex genere interdum de mente ac indole signum est;
Præ signis, operi est semper habenda fides.
Hic genus HENRICI patris alta ab origine ducit:
Mater & à diua Costide nomen habet.
Huncq; sibi generum rex legit ab omnibus unum
Cui benè de Christo nomen, & omen erat,
Sed non tam tenui rerum nunc orbe morabor,
Communes alijs quæ potuère geri:
Nec referam quibus in studijs primum egerit æuum;
In situs ut variæ luxerit artis amor:
Vtq;

Vtq; ætate grauis Cato Graiæ semina linguæ:
Sic noster Latias mente pararit opes:
Fertile quòd pectus rerum: quòdq; æmula norit
Ad Tulliû cultos verba referre modos:
Et quòd naturæ causasque, vicesq; notarit:
Et quæ fixa polus, quæ vaga signa gerat:
Non satis esse putans ciuilibis munera vitæ
Nosse modò, officijs atq; vacare fori:
Sed sua quòd superis mens semina duxit ab oris:
Cura fuit patriæ quærere dona suæ,
Quæ ratio numeris: quæq; interualla modorum:
Et digiti ad motus fila dedere fonos:
Qui tractus habiles, qui non, cultoribus essent:
Quiq; autor radio scripserit orbis opus:
Et quæ iura regant causas, litesque locorum,
Dissidia & pacti relligiosa tori:
Quodq; animum ex scriptis didicit formare Plato.
Et quo vita modo debeat æqua regi: (nis,
Quæq; facultates herbarum, & commodus usus:
Quæ fomenta ligent vulnera, quæq; leuent:
Sæpius ipse manus admouit ad ulceris ora,
Ad partam adiungens æra salutis opem.
Quippe Deum haud puduit nostras attingere sordes,
Et lustrare suo corpore triste specu.
Arboreos etiam fœtus spacio extulit æquo:
Autor & hortorum fertile struxit opus.
Arboribusq; notas impressit, ut inuia tentans
Cum cane lustra, vagum non sequeretur iter.
Et fa-

Et facili torno tiliam, vel rasile buxum
 Quamlibet in formam vertere scitus erat.
 Sæpè manu flexis adduxit cornibus arcum,
 Et tetigit fictam cuspidis ictus auem.
 Præsidijs legum fora textit, & oppida vallis,
 Prælustresq; situ struxit, & arte domos.
 Grande penu armorum variorum legit ad usum;
 Hoc utinam æternis Pax premat alma seris.
 Ex quibus arguitur signis, vis indolis altæ;
 Sed tamen hæc non sunt carminis huius opus.
 Annus iste mihi labor est, nec circulus horæ
 Vnius, in fascem ferre tot ausa potest,
 Nec laudem à tenui quærit sibi parte laborum;
 Pictoresq; umbris condere multa solent,
 Ad res suprâ hominem Deus hunc exciuit agendas;
 Ius populo, & studijs præmia ferre bonis;
 Consulere afflictis rebus, componere motas,
 Fraudem à voce Dei, vim remouere foro.
 NAM cùm Mauritius pro jure ac pace tuenda
 Morte, sed accepto Martis honore, cadit:
 Tunc, velut in coelo cùm mersum est Castoris astrû,
 Frater ibi alterno suscipit orbe vices;
 Quo fuit Augustus sub mense exceptus in auras
 Alterna fratris jus statione capit,
 Et rem Teutoniæ releuans ex turbine belli
 Augusti veteris fata secunda tulit,
 Pax, tantò melior bello est, quantò æra lapillis,
 Ære aurum, ac auro non simulata fides,

DE

DE puero hoc, litem Mars, Iuno, Pallas habebant;
Hæc dixit, meus est, illa q̄, & ille, meus.
Imperium Iuno: rationem Pallas, & artes:
Mars animum, & nervos ad fera bella dedit.
Res, stetit arbitrio Charitum, castæq̄; Dianæ;
Non hoc composita est listamen illa modo.
Hunc poscunt Charites, ipsi sua dona ferentes;
Nanq̄; inerat rebus gratia mira suis.
Diua feras agitans, dabat has, ceu fulcra pudoris;
Lustra, cibi ac somni parcus inire solet.
Astræa in medium veniens, dedit omnibus usu;
Lis hac lege suum cepit habere modum.
Ne tamen Astrææ solius dote sit exors:
Hæc ipsi lances, sancta q̄; jura dedit,
At maiora dedit pietas, & gratia Christi,
Quæ talem, ac tantum vendicat una sibi.
Arsit mente fides, & rem produxit in actum;
Signa dat officium mente latere fidem.
Virtutumq̄; decus variarum effulsit in auras,
Præ quibus eminuit cultus, amorq̄; Dei.
Non hominum inuentis studuit, sed pectora rexit
Vera Dei ratio prodita voce Dei.
Præluxitq̄; suis exemplo & imagine morum;
Nam procerum mores in rude vulgus eunt.
Temperies candoris erat cum jure seверо,
Ardor in officijs, inq̄; labore preces.
His signis pietas se, ceu bona prodidit arbor,
Et quòd amor veri, quod fuga fraudis erat.

B Norma

DE

Norma Dei verbi, quod sensu assumitur æquo,
Flamine succensam rexit agente fidem.
Ac ope nixa Dei mens est in rebus acerbis,
Ne contrà officium, vel decus iret opus.
Insita vis, ut cuiq; sua est, ita præstat agendo:
Si tamen hanc artes, cura, precesq; iuuant.
Res aliqui claras genio gessere secundo:
Vis tamen excellens ex prece tota venit.
In victu seruare modum: facit usibus aptos,
Ac ad honestatis præparat omne genus.
Præcipuè stimulos à labe libidinis aufert,
Ut possint votis corda vacare pijs.
Nemo pudoris egens precibus scit poscere numen;
Qui prece non poscit numen: inanis erit.
Cum mores etiam leuitatem in veste sequantur;
Leges in cultu corporis esse dedit.
Regius & Vates habitum sine more gerentes
Ferre vetat gressus in sua tecta, viros.
Huic in consilium non vis, aut ira: sed æquum
Venit, & exacta cum ratione fides.
Non vim iudicij pressere odiūque, fauorūque,
Et fas, non fructum, quem sequeretur, erat.
Non odia infregere animum; rectiq; tenacem
Non flexere preces, nec domuere minæ
Ut daret offensis aliquorum iniuria causam:
Non tamen hic grauius viribus usus erat.
Vindice, quo, sine labo pudor sua iura tenebat,
Vim leges, artes præmia, sacra decus.

Fas,

Fas, animum moresq; , & gestus finxit honestas ,
Prouida sed ratio rem, sua verba, fides.
Nemo iugo premere alterius res, nec tere fraudes,
Nemo sequi prædas, tingere cæde manus :
Nemo thoros pactos temerè dissoluere : nemo
Frena dare illecebris turbibus ausus erat.
Vt, cùm fila ferè legerent huic vltima Parcæ,
In casto tutum duxit amore mori.
Multa pudicitia sunt commoda : numinis usus,
Lux sine nube, quies mentis, origo precum :
Res sine sorde domi, ius urbis, munia, splendor,
Et fauor, & varia vita salute ferax.
Et ratio in promptu, rerumq; indago repetrix;
Dona sed impuris eripit ista Deus.
Quàm vario contrà procerum gens carpitur æstu,
Quæ gerit Ausonia conscia signa feræ?
Ah quot in infanda scelerum se sorde volutat,
Vertit & in turpem sacra, diesq; gulam?
In furias, ignemq; ruit; nec tangit honestas
Sanguinis, aut generis vincla, gradusq; sui.
Quin, cædem accumulat Veneri: ac in limine vitæ
His lumen vitæ, quos genuère, rapit.
Ille, thorum sanctè leruans data pignora fovit,
Et vidit generos, & sine labe nulum.
Nec castum vaga flamma : piū vago sacra trahebant;
Salua Deo ac sociæ mansit amore fides.
Ac animo voluens tædæ ius dulce prioris,
Quòdq; ad res socias conditus esset homo :

Ne sic desertam traheret sine compare vitam,
Curarumque aliqua parte leuaret onus:
Cum Nympha Ascania lectum suppleuit hiantem;
Hei mihi, quam virtus non fuit ista diu,
Fata Deus variè trahit; & quæ læta putares,
Mox fieri alterna trititia sorte vides.
Sic aliquis prati lustrans spectacula: dicet,
Vespere fit fœnum, manè quod herba fuit.
Pòst aliquot prolis fata immatura virilis:
Pòst natas, generis per sacra vincla datas:
Et post imperij commissa negotia nato,
Cùm specimen viuo jam daret acre patri:
Iuraq; ab hoc peterent omnes, qui septus adesset
Consilio plenis, & pietate viris:
Postq; duos lexu cretos meliore nepotes,
Ac neptem, in cunis quæ modò risit avo:
Vix patris ad tædas, dicta & cunabula Nati
Plausibus exactis, compositoq; grege:
Ecce, pedem referens vicini è limite saltus,
Quoque animi caussa sæpè tenebat iter:
Manè sacris illic dederat sermonibus aurem,
Commendans precibus seq; suosq; DEO:
Vixq; sua rursus prælustri in sede receptus:
(Hei mihi, quam fatū hoc voce referre graue est:
Nam lacrymæ includunt mihi verba, dolorq; disertū
In patris haud domini, casibus esse vetat:
Quod quis enim infectum vellet: reuocare loquendo
Horret, & inuito vix facit ore sonos:)

Soluitur

Soluitur in somnum reuoluto ad pectora fluxu,
Et cum voce animam reddit hiante Deo,
Quamq; diu sensus sunt functi munere & usu,
Sub manuum nutu signa fatentis erant.
Actus hic extremus vitæ fuit; excidit Orbi
Sol suus, Imperio flos, patriæq; pater,
Sic ubi per caueæ confessum fabula transit,
Personam ponit fœmina, virq; suam.
Omnibus esse semel moriendum, euenta fatentur;
Antiquam in matrem summus & imus eunt,
Omnibus in vitam tamen est regressus; & exors
Morte status, recipi non nisi morte potest.
Et quia nostra Dei de collo viscera pendent:
Quò caput euasit, membra vocabit humo,
Per Christi fœnus fœnus de morte receptum est;
Pœna luis, somni gratia facta fuit.
Quòd si fata Dei quis spectet prouida: nemo
Dici immatura morte perire potest,
Nam tunc mortem obijt, sibi cùm nova vita parata
Esset Christe tua morte, fideq; sua.
Sed si præsidium, quod in hoc amisimus omnes,
Respicias: heu nimium flos breuis iste fuit.
Quantum, & quale decus pars tertia perdidit orbis,
Teutona res nervum, vita rogata caput.
Imperij proceres, florem in quem versa tenentes
Lumina, responsis vim tribuere suis,
Ut, si conuentus agerent de corpore regni:
Qui rem digereret summus is autor erat,

Quiq; gubernaculi Romani ad cornua fixus
In dubijs clauum rexit agente Deo.
Viq; animi casus prospexit, & vtre coëgit
Emissas animas Æole vane tuas.
Ac obex Marti oppositus, ratione repressit
Si consulta aliqui turbine plena dabant.
Proq; salute virum in specula rem gessit, & unus
Agminis ingentis nomen, & instar erat.
Sunt merita in sacros coetus, ac munia vitæ,
In pietate fides, pro pietate labor.
Ah miserum est vultus consueti luce carere,
In quo vera pij fulsit imago patris.
Quem coluit dominum, quem patrē vulgus amauit,
Exposcit timidus, pertimuitq; ferox.
Sed mors cæca timet nullos, nullosq; moratur;
Quæris, quid sit homo? bulla palustris homo est.
Quàm nihil in vita stabile est; nanque omnia quid
Vix quod in exiguo colligat urna sinu. (sunt?
Vita, vapor; gramen, fœnum; caro, vermis, & horror;
Gleba, lutum, sanies, os, cinis, umbra, nihil.
Quid sumus ah miseri, nisi simus sanguine Christi?
Sanguine, quo nostrum vexit ad astra genus.
Ostendunt varij casus nihil esse perenne,
Omnibus & causam mortis inesse, lucem.
Et nulli, fatum datur euitare potestas;
Sola fides Christi vincere fata datur.
Cur spes mente agitas magnas de sorte caduca?
Cum caro sis, & res fluxa: memento mori.

Cura

Cura vigil grandes sibi res proponit agendas:

Sed mors consilij inijcit atra manus.

Fama quid est omnis, quid res & splendor in Orbe?

Quicquid multa dies attulit, una rapit,

Quid nisi continuus sunt manè & vespera cursus,

Quem benè si claudis morte, fit una dies.

Nec citò, nec serò moritur qui pectore Christum,

Mors cuius verè fit fuga mortis, habet.

Nam Christi cupidis nil fraudi est, siue repentè,

Seu placet hinc lentè nos reuocare DEO.

Sed mors cùm veniet, vincetur: si tamen antè

Quàm veniat, Christi præmeditata fide est.

Nam tantos animos dedit huic fiducia Christi,

Vellet ut hoc nexu liber adire Deum,

Nam benè de patria meritis, Christumq; professis

Ad cœlorum aditum limes ab Orbe patet.

Tu nunc astra colis generi decus addite sacro,

Et fructum officij carpis ad ora Dei.

Vt gradus in pœna, sic est discrimen honoris;

Pro magno merces magna labore venit.

Luce Dei fruitur pia gens: sed lumine præstat

Vel grauior meritis, vel pietate prior,

Maius erit Vatis Tharsensis in æthere lumen,

Quàm qui fert fidei semina prima domi.

Amplior in cœlo excipiet te gloria IOBE,

Quam qui iugeribus iura dat æqua tribus.

Iustitia ac pietate grauem, meritisq; Iosiam,

AVGVSTVM, & similes si pia fata dabunt:

Quàm

Quàm qui pro tenui sacra sorte negotia curat,
Et parta fruitur re sine mole sua.
Nec qua nunc Auguste iaces tellure, iacebit
Virtus quæ fama cum meliore volat.
Famæ consulere, est vitam sine morte tueri;
Non metuit nigros candida fama rogos.
D V M Q; tot ac tantis virtutibus eminet unus:
Hisq; in se radijs obuia corda trahit:
Et Paci ac Fidei, Themidiq; exoluit honores;
Tres tegere hunc unum vix potuere Deæ.
Ordo duplex, habitu quanquam diuersus, & arte,
Propositum hunc telis duxerat esse suis.
Vnus enim, Illyrica quanuis pice nigrior esset,
Sub Cygni specie futile mouit opus.
MAVRITIQV E animam diris defigere adortus,
More tubæ ad motus semina cruda dedit:
Non hos relligio, QV AE VELVM CRIMINIS
AMPLVM EST,
Sed regio stimulis carpere visa fuit.
Vestis enim albentis, facilis iactura fuisset;
Coccineo hos ussit tincta colore stola.
HIS ubi nulla fides in voce ac rebus inesset,
Dum tua vox, vero nixa, Philippe sonet:
Somnia, casta fide, Deus omnia sparsit in auras,
Et spes euentum lusit iniqua suum.
Quos, ceu Titanes Asini clamore repressos,
Inq; fugam versos, altera turba subit.

ET

ET sic à calamo mordace venit ad hastas;
Cædes cum falso dogmate fœdus habet,
Rex Erebi, ut cædem faciat, fraude implicat aures;
Sub falsa cædum crimina voce latent,
His etiam inuidiæ caussam dedit ensis uterq;
Quem metuunt, odio semper habere solent.
Hi, vitæ insidias conducto autore struebant;
Vertit in artifices textaq;, vimq; Deus.
Sæpè pio domino cædum instrumenta parabant,
Vixque cauo inclusum textit in ære caput.
Qui licet externas non agmina duxit ad oras,
Subq; illo Halcyones sensimus esse dies:
Attamen imperij personam gessit in armis,
Periuramq; manum jussus adire manu est.
Quem putat illa sibi Gethica sub sede receptum:
Fit mora nexa pedum, supplicijq; locus.
Tempus hic obseruans ut sparsa hinc inde sub unum
Nomina colligerent armaq;, seq; locum:
It celer, & captum articulis caput artis Arachnen
Rete suo implicitam Marte fauente capit.
Nam furia ad fraudem impellit: pertexere telam
Non sinit: at media tentat in arte pedes.
Hei mihi, quam subitis arsisset motibus Orbis,
Cæde nisi autorum fax ea pressa foret.
Huic etenim acceptum debent, post fata, referre,
Quòd res imperij, quo fuit antè, loco est.
Vnus enim ad proceres magni fuit agminis instar;
Nam speciem ac neruos omne tenebat opus.

C E X C I.

EXCITAT imperijs insignes lumine mentis,
Atque horum in medio iura dat ipse Deus.
Et res sede sua vultas, atq; ordine motas
Consilio ad veterum iura reponit opum.
Atq; Deo imposita est magna ratione potestas;
In poenam hic hostes ordinis huius agit.
Huicq; suum attribuens nomen, ius addidit amplū,
Ut qui diuinam præstet in Orbe vicem.
Vmbra sacri cœtus, vitæ tutela togatæ,
Censuræ in gestu, muneribusq; thori:
Visq; fori: ut mos, & modus, & commercia, & artes,
Vinculaq; humani fœderis esse queant.
Hunc Deus in morem natorum amplexus amore est,
Ac usum varia præbet in arte sui.
Tegmen, ad insultus, ad vim, motusq; latentes,
Vis, in consilijs, forsq; secunda manus.
Cumq; Dei genus, & cœtus sint membra sacrati,
Cui sese in Christi conseruere fide:
Æthere res altas habituros esse necesse est,
Vluramq; DEI, cœlicolūmq; gregis.
De genere hoc Iosaphas memoratur, rexq; canorus,
Busides Vates, Amonioq; satus,
Et cui præcipuum fecit constantia nomen,
Quiq; Dei ex dono nomina rector habet.
Hisq; pares sacris in rebus, & arte togata,
Quos varia AVGVSTVS reddidit æquus ope.
Hic proceres vicit largæ stipis ære priores,
Si vitæ inspicias fœdera, remq; sacram.

Seu

Seu quamcunq; oculos ad partem ac munia verras,
Non æquasse patres, sed superasse vides.
Omnes hi cùm viua pij membra agminis essent;
In fora, & in sacram rem posuere dies.
O quàm difficili te tempore fata tulerunt,
Quando rudem in molem cuncta fidentur agi:
Et laceris hinc inde comis versata faceffit
Relligio à medicis facta cruenta nouis.
Hi capita imperij quæ ceu vertigine nutant
Impellunt furijs in bona nostra suis.
Inuidiamq; alibi subeunt, ac arte premuntur
Mens quibus in sensu sit meliore tenax.
Candori, studijsq; locum non esse dolendum est,
Quorum lux patribus vix tulit orta caput.
Quid sperem, aut metuum potius de gente perita
Cognita quæ sacræ semina fraudis habet?
Ac ex articulis de vero corpore Christi,
Deq; fide, sacras res capiente sibi:
Ceu freta arietibus geminis, sedem eruit imam
Cui farris cultus nitur ille sacri,
Cuius si fuerint fundamenta mota: mouetur
Ordine Pontificis gloria tota suo:
Quòd manibus Christum patri præterdit, & offert,
Quem modò diua semel pectore Virgo tulit.
Cùmq; manu inclusum, aut sacro sub fornice condat:
Est opus ut reddat debita vota D E O.
Nec noua iussa precû expectes si corpore præstò est,
Siue oculum incurrat, prætereatue tuum.

Nam tuus is Deus est, ad quem dare vota necesse est,
Ceu pia dat Thomas in lare vota Deo.
Istaq; si cultus stant fundamenta sinistri:
Stant delubra Papæ, resq; dicata sacris.
Nunc delubra Papæ, quæq; est res addita quondam
Auersam in nostris usibus esse vides.
Si retines neruum, quo cultus fudit inanis:
Tunc iurè ad cultum res redit illa suum.
Hanc si fors repetent aliena ad munia versam:
Dic quo responso vim prohibere potes?
Ergo Papæ cultus qui neruo firmat eodem:
Is tacita has reddit res ratione Papæ.
Sed vincire Deum ad loca certa, est fingere cultum;
Ergo sacri farris cultus inanis erit.
At mundo parient hæc sacra sinistra cruorem,
Et Turcam in Latium contrahet iste furor.
O faciles quicumq; tenent fundamina cultus:
Aut ipsos cultus credula turba probant:
Aq; Deo auertunt meritum pietatis honorem,
Eq; sacris signis numen inane parant.
Si Procerum vultum intueor: nihil esse pericli:
Si venit in mentem temporis: esse reor.
Nam quidam stimulos animis illustribus addunt,
Vincendi & studio regna quieta mouent?
Et licet arma ducum sedata mente quiescent:
Quem socium credis, durior hoste nocet,
Ac grege cum parvo nidis nos excutit almis,
Aut odijs vulgi nomina nostra premit.

Nec

Nec turbare modis cessabit pectora miris,
Præsentem ut teneat qua datur arte gradum.
Æquum nos animum fortunã ad utranq; paremus,
Seu nos fata velint viuere, siue mori.
Dumq; bonis nostris fraus imminet: excita somno
A te nate Dei pendeat æqua fides.
Qui promittis opem; vis idem ferre, potesq;
Ferre, modò oblatam suscipiamus opem.
Vix tuti gemitus sunt, ne dum verba bonorum;
Tecum igitur Verbo soluimus ora tuo.
Quàm metuo Augustine mortem turba sequatur:
Sustinuit cunctas hæctenus iste minas,
Morte sua hoc fulcrum cadit, & dant signa fragores
Quòd mundi interitus penè sit antè fores.
Nec nostros animos dolor hic modò tangit, & angit:
In locia imperij membraq; , & ossa subit.
Aspice, quàm tristi squalens res Teutona vultu
Se dolet huic domino vix reperire parem.
O si non stragem det legibus ista ruina,
Ac fidei & pacis dulce resoluat opus.
Nec tam fata mouent sua nos, quem viuere scimus,
Quàm clades rerum publica mente subit.
Occidit heu, quo non ratione instructior ullus,
Siue togæ, aut quæuis respicis artis opus.
Fas, & iura dolent quòd morte reliquerit Orbem;
Sed pietas melius cœlo habitare refert.
D v m tamen in Nato stat patris viuida virtus:
Non rectè fertur mortuus esse pater.

C 3

Nec

Nec solum mutatur, abit persona, reditq;
 Exercentq; vices hinc pater, inde genus.
 Non igitur vanos Augusti ex morte triumphos
 Concipite, & ne spes carpite mente vagas.
 Viuus adhuc Nato rerum concessit habenas,
 Ac ensem in patrio natus honore vibrat:
 Et rem consilijs gerit ac virtutibus ijsdem:
 Viuere sic patrem, non obijisse liquet,
 Ingenuos mores amat; at simulare peritos
 Cum vox est animo dissona, ferre negat.
 Psittacus hos mores habet, & quas promit herile
 Imperium voces fingere voce potest.
 Quid sunt blanditiæ nisi fraus, quæ cognita tandem
 Perniciem auctori fert odiosa suo.
 Quare si plausus iam concepistis: eosdem
 Ponite; spem si qua est improba, ventus agit.
 Viuit & ille Deum rex, nec mutatur ab illo
 Qui fuit, vt Pharaon in amne rubro est.
 Natus in humano semper fuit agmine praesens;
 Si qua regunt homines, detegit ausa Deus.
 Hoc fretus, patrijs Dux utere fortis habenis;
 Patris habes animum: caetera, fata dabunt.
 Quorum consilijs splendor stetit ille paternus,
 Hos retine, duplex sic tibi splendor erit.
 O genus egregium patris, quem reddidit Orbi
 Augusto similem nomine, reque Deus:
 O magno non patre minor: nec pectore dispar
 Rege pio, quem tu nomine reddis, Auo:

A ge-

A generis si luce, tua vel ab indole mira
Sint captanda bonis omnia certa viris:
A genere agnoscent summum; à virtute beatum;
Quæris, quid possint addere fata? nihil.
Nunc splendore patrem præstas: æquabis eundem
Si talem Natum, ceu dedit ipse, dabis.
Si quâ pios animos Augusti cura remordet:
In Nato studium quisq; probate patris
Hoc Auguste tamen breue carmen habeto Maronis:
Rem mihi dat pietas, verba recludet amor.
AUGUSTVS terris hinc usque ad sydera notus
Viuet, dum viuent carmina mortis honos.
Quis sciret vixisse duces, nisi carmina viuant?
Fœnus erit, Vates demeruisse sibi.
Sors tua, mortalem te fecit; fama, perennem;
Felicem, Christi sanguine nixa fides.
Care Deo ac Musis Auguste, & imago prioris;
Ille ætate prior, tu pietate prior.
Quo regnante, Deus miseris seruiuit in Orbe;
Te regnante, miser seruit in Orbe DEO.
Viderunt oculis illi: nos, mente videmus;
Diuersos iungit nos tamen una fides.
Nec prior est, nec posterior qui credit in illum;
Non oculi, saluos sed facit esse fides.
SALVE Auguste, tuas laudes hominū ora loquentur,
Si taceant homines, ipsa loquetur humus.
SALVE Auguste, refert nostri vox summa theatri,
Ac Auguste refert vox tibi summa VALE.

A generis si luce, sus vel ab indole mita
A generis si luce, sus vel ab indole mita
A generis si luce, sus vel ab indole mita

(2475022x)

Nunc splendore patrem prestat: equabis eundem
Si quis pio animos Augusti cura remordet
In Nato studium dultis; probare patris
Hoc Auguste carmen pieus carmen habeto Matonis
Rem mihi dat pietas, verba recludat amor
Ave ut vultus certis hinc usque ad lydera notus
Vinct dum vincit carmina mortis honos
Quis sentit vixisse duces, nisi carmina vivant
Fecurus erit Vates demeruisse sibi
Sors tua, mortaliam te fecit; fama, perennam
Felicem, Christi sanguine nixa fides
Caro Deo ac Mitis Auguste, de imago prioris
Ille scate prior, tu pietate prior
Quo regnare, Deus miseris terminis Orbe;
Te regnare, miser terminis Orbe Deo
Viderunt oculis illi: nos, mente videmus
Ductos iungit nos carmen una fides
Nec prior est, nec posterior qui credit in illum
Non oculis, sed facit esse fides
2475022x Auguste, tua laudes hominum ora loquentur
Si tacent homines, ipsa loquentur humus
2475022x Auguste, tectis nostris vox summa theatri
Ac Auguste tectis vox tibi summa V A L E

nc

ga
A
N
is
H
A
O
so
C
O
V
N
Z
Z

h. 24, 16 cm. xx

E
ILL
AC
Prin

IN

I

E
O
O
V

A

Vc
2940

Inches
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue